

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΖ' Εβδομάδα (Β' ΛΟΥΚΑ).

Ήχος βαρύς.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ

ἔρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον, **δόντος σου**
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ό ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός.

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

**Στιχηρὰ Σταυρώσιμα Δεσποτικὰ, Ἡχος
βαρὺς.** Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ σε προσήλωσαν Ἰουδαῖοι, ἵνα
ξύλῳ τὸν θάνατον ἀναστείλῃς, Κύριε
δόξα σοι.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ
τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας, Κύριε δόξα
σοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Ἡχος βαρὺς.
Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.**

Προσάξωμεν τό, Χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ
Ἄγγελος, καὶ βοήσωμεν· Εὔλογημένη,
Πάναγνε δόξα σοι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς

**λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.**

**Στιχηρὰ Προσόμοια Ἡχος πλ. δ' Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος.**

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε τῆς
εὔσεβείας φωτί, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν,
τὴν ὄδὸν ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν
εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν
μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ
μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος· ὅθεν
εὐφημοῦμεν σε, τὴν Ἱεράν, μνήμην σου
γεραίροντες, μακαριώτατε.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἡχος πλ. δ'.

Μάρτυς θέοφρον Καλλίστρατε, λόγον
πλουτήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν
καθωδήγησας, τοὺς ἀγνοίᾳ πρότερον, ἐν
νεκρώσει ὑπάρχοντας· οἵ καὶ θανόντες,
προθύμως ἔνδοξε, διὰ τὴν πάντων, ἡμῶν
ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χριστῷ
πιστεύονται, μεθ' ᾧν ἡμῶν, μέμνησο
πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡχος πλ. δ'.

Μάρτυς Ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν
τμηθείς, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἴματος,
Φαραὼ τὸν δόλιον, ἀληθῶς

κατεπόντισας, καὶ νῦν πηγάζεις, πᾶσιν
ἰάματα, τοῖς τῷ ναῷ σου, πίστει
προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου, ἐν
αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτήν,
μνήμην σου μακάριε, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος δ'

Βυζαντίου.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερὸς ὁ
θάνατος τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ τὸ
ἔνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῷ
θανάτῳ, οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος,
οὕτω κατήργησεν πᾶσαν τοῦ ἔχθροῦ τὴν
δύναμιν· αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις Χριστέ,
σῶσον τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος δ'.Ως

γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Χαίροις ἥλιομορφε, ἥλιου ἄδυτον
ὄχημα, ἡ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν
ἀπερινόητον χαῖρε, νοῦς ἀστράπτων,
θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς
ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα, γῆς τὰ
πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ
παγκαλής καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ
ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράψασα.

Εἴσοδος.

Σοφία' Ορθοί !

Φῶς Ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,

Ίησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἡχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
- ”Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἔλεησον (ἄπαξ)**

**”Οτι ἔλεήμων και φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

**‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, και αἰνετὸν και
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

• **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

• **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ό Χορός: Άμήν.

Είρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ύπεκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ύπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν**

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Απόστιχα Σταυρώσιμα Ὁχος βαρὺς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου,
έθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ
διαβόλου, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἔξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὔθηνοῦσι,
καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν Ἡχος βαρὺς.

.Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς,
ἄγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν
Χριστὸν ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς
τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε,
ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν
ἰκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τάς
ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς
προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον,
Ἡχος βαρὺς.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ
Σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ
Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν
ἡγαπημένῳ σεπτῷ θεολόγῳ, ὃν ταῖς
ἰκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ
νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου
νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς
Θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ

ήτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Άπολυτίκιον τῶν Ἅγίων Ἡχος δ'.

**Οι Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἴσχυν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἱκεσίαις, **Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.****

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ
ῆχου δ'.**

**Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ
Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν
παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον,
ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου, ὃν περ εύλογημένη, δυσωποῦσα
μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων,
ἡμῖν δωρήσασθαι.**

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**)."
- **Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**)**
- "Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἔκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**)**
- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

**“Οτι ἐλεήμων και φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

**‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν και ὄρθιδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ και Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Άμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**‘Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως**

τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

΄Αμήν.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

΄Αμήν.

**ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2023.**

**ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΖ' Εβδομάδα (Β' ΛΟΥΚΑ).
„Ηχος βαρύς.**

**Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος
Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.**

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἄληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ**

**καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμήν.

**“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὗφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς ούρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ**
β').

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν

κεφαλήν μου, ώσεὶ φορτίον βαρὺ
έβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἔμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ώσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ώσεὶ¹
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ώσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἔμε ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ

μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἔδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἴδεῖν

τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
 ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.
 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
 αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·
 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.
Καὶ πάλιν.
 ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα,
Δόξα σοι ό Θεὸς (**Έκ γ'**).
Κύριε, ἐλέησον. (**Έκ γ'**).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ό Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ

ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἔξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον
 αύτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ

έπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αύτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ίώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἔλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἔγνώρισε τὰς ὄδοὺς αύτοῦ τῷ Μωυσῇ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αύτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἔλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αύτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αύτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αύτόν,
ὅτι αύτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ώσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ύπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἤτοί μασε τὸν
Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ

σου, είσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ είσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὀδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὔθείᾳ.

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἱρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργης, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αύτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγιων Ἡχος δ'.

**Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἴσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Δόξα ...

**Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἴσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἥχου δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ

Θεοῦ, ρόμφαια διῆλθέ σου, τὴν
παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον,
ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου, ὃν περ εύλογημένη, δυσωποῦσα
μὴ παύσῃ, **συγχώρησιν πταισμάτων,**
ἡμῖν δωρήσασθαι.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα Ἡχος βαρὺς Ὁ διέμε
άνασχόμενος

‘Ο διέμε άνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

‘Ο δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ράθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἀεὶ¹
 φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε
 τῶν δαιμόνων ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ
 χρέος, ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, **Θεοτόκε**
 πανύμνητε.

Μετα τὴν β' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Σταυρώσιμα Ἡχος βαρὺς.

Πυρὸς φωτεινότερον φλογὸς
 ἐναργέστερον τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστὲ
 του Σταυροῦ σου καταφλέγον ἀμαρτίας
 τῶν ἀνθρώπων καὶ φωτίζον τὰς καρδίας
 τῶν ὑμνούντων τὴν ἐκούσιόν σου
 Σταύρωσιν Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἔκκλησία βοᾷ σοὶ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν
 κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ
 προσκυνοῦσά σε, νίκας τοῖς Βασιλεύσι

ήμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος,
έλέησον ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ Μητέρα σε, ἡ κτίσις ἐγνώρισεν,
ἀλλὰ παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν·
ἔτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν,
τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν Καθίσματα
Ὕχος βαρὺς Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.**

Ο δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος
σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ
πάθη σου, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὔφραινέσθω τὰ
οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες
ἀγωνισάμενοι, τὸν ἔχθρὸν κατεπάτησαν,
καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην
κατήργησαν, σκιρτάτω ἡ Ἔκκλησία, τὰ
νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ
μόνῳ νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ
παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν
τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ
κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε
Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με Ὂσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Και ελέησόν με ο Θεός.

KANONEΣ.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

**Σταυρὸς φυτευθείς, τὴν πλάνην
ἀνέσπασεν. Ἰωσὴφ. Ὡδὴ α'. Ἡχος**

Βαρὺς. Ὁ Είρμος.

Νεύσει σοῦ πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν
μετήχθη, ἡ πρὶν εύδιάχυτος, ύδάτων
φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας,
ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὥδην ἐπινίκιον.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὄνειδιζόμενος
φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὄνείδη ὡς
φιλάνθρωπος, λόγχη πλευρὰν
ἐκκεντᾶται, ταύτῃ κατασφάττων, ἔχθρὸν
τὸν πολέμιον.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν
Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἥλων
τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ'
ἔκείνου, πάλαι τετρωμένους, ἀνθρώπους
ύγειωσας.

Μαρτυρικὰ.

Αἴμασι τῶν Ἅγίων, τὰ ἐναγῆ τῶν αἵμάτων,
ἐπαύθη μιάσματα, εἰδώλοις
προσφερόμενα, πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη,
τούτους ἐν αἰνέσει, ἀεὶ μακαρίζουσα.

"Υμνησαν αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν τοὺς
γηῖνους, ὀρῶσαι ἐν σώματι, Ἀσωμάτους

παλαίοντας· ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης, τούτους
τοῖς στεφάνοις, νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

‘Ρήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἄδάμ,
ἀνεβόα, ἡ πάναγνος Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ
τρωθέντος σου· ὅθεν ὑμνῶ σου τὸ
πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν
Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Τὴν ἔβδομην δέησιν, Ἅγνη, νῦν δέχου.
**Ωδὴ α' Ἡχος βαρὺς Νεύσει σου πρὸς
γεώδη.**

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων
Ἄγγέλων, Θεὸν σωματώσασα, Παρθένε
τὸν ἀσώματον· ὅθεν Ἅγνη δυσωπῶ σε,
πάντα μου τὰ πάθη, τοῦ σώματος
νέκρωσον.

Ἡ Κεχαριτωμένη, εὔλογημένη Παρθένε,
τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχήν
μου λάμπρυνον, ὅπως ἀεὶ εὔλογῶ σε, τὴν
ταῖς εὔλογίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρρύτοις, τὴν ἐκτακεῖσαν
ψυχήν μου, Παρθένε τῷ καύσωνι, τῆς
ἀμαρτίας ἄρδευσον, ὅπως στάχυν
καρποφόρον, θείας ἐκβλαστήσω, Ἅγνη
κατανύξεως.

”Εχων σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι
τείχη, πολλῶν παραπτώσεων,
τειχιζόμενος σκέπη σου, μόνη βροτῶν
σωτηρία, μόνη τοῦ πεσόντος, Ἄδαμ ἡ
ἀνάκλησις.

**Ο Κανὼν τοῦ ἀγίου Μάρτυρος, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς. Τῷ παμμεγίστῳ προσλαλῷ
Καλλιστράτῳ. Ἰωσήφ. Ωδὴ α' Ἡχος πλ.
δ' Ἀσμα ἀναπέμψωμεν.**

Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς, τοῦ
μαρτυρίου γέγονας, πεπλανημένοις
όδός, πρὸς θείας καταπαύσεις,
παμμάκαρ εἰσάγουσα· ὅθεν σε
συνελθόντες, εύφημοῦμεν Καλλίστρατε
πίστει.

”Ωσπερ φαεινότατος ἀστήρ, ἔξανατείλας
ηὕγασας, θεογνωσίας φωτί, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἥλασας, Μάρτυς
τῆς ἀγνωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης
καθεῖλες.

Πάντα πειρασμὸν καρτερικῶς,
ὑπενέγκων Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων
ζωὴν, θανεῖν οὐ παρητήσω· διὸ πρὸς
ἀθάνατον, χαίρων λῆξιν μετέβης, καὶ
Ἄγγελων χοροῖς συναγάλλῃ.

”Ανθραξ θείου Πνεύματος πυρί, ὁ ἱερὸς
Γυμνάσιος, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη

καὶ τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε,
θαύμασι δὲ δροσίζει, φλεγομένους
καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον.

Μόνη γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς
Πανάμωμε, πεῖραν μὴ γνοῦσα ἀνδρός,
τὸν ἔνα τῆς Τριάδος· διὸ σε δοξάζομεν,
**καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν
αἰτίαν καὶ λόγον.**

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ γ'. Ἡχος
Βαρὺς. Ὁ Είρμος.**

‘Ο κατ’ ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς,
παντοδυνάμω σου Λόγῳ, στερεώσας,
Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ
Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν
ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὄμολογίας σου
στερέωσον.

‘Ο διατείνας οὐρανόν, καθάπερ δέρριν
Οίκτιρμον, ἀπετάθης χεῖρας ἐν Σταυρῷ,
χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἀμάρτημα,
ἰώμενος ὡς συμπαθής, καὶ ἐκ χειρὸς
ἀφαρπάζων, πάντας τοῦ δολίου
πολεμήτορος.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς
Παράνομος στέφει, τὸν τῇ δόξῃ
στέψαντα βροτούς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ
τὴν ἄκανθαν, ἀπορριζώσαντα Χριστέ, καὶ

έμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς Θεογνωσίας τὰ
βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοί, ἀθανασίαν ἐν
ταύτῃ, μελετῆσαι εὕλεσθε σοφοί, διὸ τὰς
ποινάς, τὰς θλίψεις Μάρτυρες, τοὺς
διωγμούς τε καὶ ξεσμούς, τὰς τῶν μελῶν
ἐκκοπάς τε, ἅπαντα γηθόμενοι ὑπέστητε.

Ὑπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἔξαλείφειν τὰ
πάντα, ἀπειλοῦντα δόλιον ἔχθρόν, ὑμεῖς
Ἀθληταὶ ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες ἐν
Χριστῷ, καὶ ἀνυψώθητε κράτος, Θεῖον
κατ' αὐτοῦ ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἔθελόθυτον Ἀμνόν, ἐπὶ τὸ πάθος
ἐλθόντα, καθορῶσα Μήτηρ καὶ Ἀμνάς,
δακρύων πηγὰς προχέεις λέγουσα· Τί
τοῦτο Τέκνον ἱερόν, πῶς θανατοῦσαι
ζωῶσαι, πάντας τοὺς θανέντας
προμηθούμενος;

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ γ'.
Ὕχος βαρὺς. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς
ούρανούς.**

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, ἡμαρτηκότα
με μένει, ἐν ᾧ μέλλω κρίνεσθαι φρικτῶς,
Παρθένε ἀγνὴ ἢ μόνη τέξασα, κριτὴν
αἰώνιον Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε τότε, τῆς
δεινῆς με ῥύσασθαι κολάσεως.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ
Προφήτης, ἐλαλήθη πόλις τοῦ Θεοῦ·
αὐτὸν οὖν ἀεὶ ὡς δόξης Κύριον, αἴτησαι
μόνη Ἀγαθή, μετόχους δόξης ποιῆσαι,
πάντας τούς ἐν πίστει σε δοξάζοντας.

Ο θεηγόρος σε ποτέ, προεθεάσατο
τόμον, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Ἅγνη,
δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἵκέτευε, βίβλῳ
γραφῆναι με ζωῆς, τὸ πονηρὸν
γραμματεῖον, τῶν ἀμαρτιῶν μου
διαρρήξασα.

**Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ ἀγίου Μάρτυρος
Ἡχος πλ. δ' Ο στερεώσας λόγω.**
Μὴ ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοῖς θεοῖς,
καθαρὰ θυσία προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ
ἡμῶν τῷ τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε
Καλλίστρατε.

Ἐστολισμένος χλαῖναν ἔξ Ἱερῶν,
βεβαμμένην Μάρτυς ὄντως αἰμάτων σου,
τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, μάκαρ
στεφηφόρος παρίστασαι.

Γεγυμνωμένος ὥφθη ὁ δυσμενής, σοῦ
τὴν θείαν δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοι
ἀθλητῶν, ἐνδυσαμένων ἔξ ὕψους,
βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.
Θεοτοκίον.

Ίκετηρίαν ποίησον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν
Υἱὸν Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς,
προσδοκωμένων κινδύνων, **καὶ**
αἰωνιζούσης κολάσεως.

‘Ο Εἰρμὸς.

«Ο στερεώσας Λόγω τοὺς ούρανούς, καὶ
τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν,
στερέωσόν με πρὸς ὅμνον, τῆς
δοξολογίας σου Κύριε».

“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἡχος πλ. α' Τὸν συνάναρχον
Λόγον.**

Καλλιστράτου τοὺς ἄθλους
ἀνευφημήσωμεν, Γυμνασίου τοὺς
πόνους ὑμνολογήσωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς
τοὺς καρτερῶς πόθω ἀθλήσαντας,
μακαρίσωμεν πιστοί, καὶ ἐκβοήσωμεν
αὐτοῖς· Ὁπλῖται τῆς εὔσεβείας,
αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν είρήνην καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.
Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ
ἔλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν
Θερμήν, εύρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ
προστρέχομεν, καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς,
ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε,
τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν
πταισμάτων ἀπάλλαξον.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ωδὴ δ' Ἡχος
Βαρὺς Ὁ Είρμος.**

Ο πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ
καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ
μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου,
καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὄφθείς,
ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας,
ύψωθεὶς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας
συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ
παθήματα.

‘Υπὲρ Θνητῶν Θνήσκεις ἡ Ζωή, ὑπὲρ
ἀδίκων Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις
ἐπονείδιστον, ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε,
τὴν ἀμέτρητον εὔσπλαγχνίαν σου.

Μαρτυρικὰ.

Θηρῶν ὄρμάς, βράσματα πυρός, χειρῶν
ποδῶν τε ἐκκοπάς, καὶ ξέσεις μελῶν,
καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε
Μάρτυρες, προξενοῦσαν θείαν
ἀπόλαυσιν.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταί, περάτων
ἢδη πρὸς Χριστόν, τῶν πάντων Θεόν,
κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρᾳ
ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ίκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ
ὑμνούντων, Θεοτόκε ποίησον, ὅπως
εὔρωμεν βοήθειαν, καιρῷ
περιστάσεως, οἱ Χριστοῦ τὸ πάθος
δοξάζοντες.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὁδὴ
δ' Ἡχος βαρὺς Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.**

**Μύρον ἐκ σοῦ ἐκκενωθέν, ἄχραντε
Ἄγνή, ὁ πλαστουργὸς τῆς κτίσεως,
εύωδίασε τὰ σύμπαντα, θείαις
ἐπιγνώσεσι, τοῦ αύτοῦ ἐνδόξου
θελήματος.**

Ήλιακαις θείαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας
ἐκ γαστρός σου Ἀχραντε, κατεφώτισε
τὰ σύμπαντα· διό με καταύγασον, τὸν
έσκοτισμένον τοῦς πάθεσι.

Νόμου σκιαί σε καὶ Προφητῶν,
θεηγορίαι μυστικῶς ἐδήλωσαν,
Νομοδότην τίκτειν μέλλουσαν· διὸ
ἀνυμνοῦντά σε, Θεομῆτορ Κόρη
διόρθωσον.

Διὰ τῶν σῶν Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν
θείων καὶ σεπτῶν Μαρτύρων σου, καὶ
Οσίων καὶ Δικαίων σου, καὶ τῆς
κυησάσης σε, τὸν λαόν σου σῶσον
Φιλάνθρωπε.

**Κανών α', Ωδὴ δ', τοῦ ἀγίου Μάρτυρος
Ὕχος πλ. δ' Εἰσακήκοα Κύριε.**

Στρατηγὸς ὥσπερ ἄριστος, Μάρτυς τῷ
διώκτῃ παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας
πρὸς θείαν ζωήν, αἱχμαλώτους πάλαι οὓς
ἐκέκτητο.

Τῇ πλημμύρᾳ τῶν λόγων σου, ἥρδευσας
καρδίας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ
τὸ ἀείζωον, ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ως κριὸς σφαγιάζεται, ἔχων ὥσπερ ἄρνας
προθυομένους αύτοῦ, ὁ ἀοίδιμος

Καλλίστρατος, τοὺς στερροὺς ὄπλίτας
προθυμότατα.

Πιανθεὶς ὁ Γυμνάσιος, ἅμπελος καθάπερ
Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν
ἥνθησε, εύσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, Κόρη τὴν
καρδίαν μου ἀποκάθαρον, καὶ δοχεῖον
ἀποτέλεσον, κάθαρον ἐνθέων
ἐπιλάμψεων.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὡδὴ ε' Ἡχος
Βαρὺς Ο Είρμος**

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὄρθρίσας
σε ἵκετεύω, παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν
παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν
σῶν προσταγμάτων, τάς ὄδούς μου
εὕθυνον δέομαι.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν
ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσω
τε, ἐνηδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν
βλάβην ἀναστέλλων, δόξα τῇ πολλῇ
εὔσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν Σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν
σαλεύεις θείω σου κράτει, καὶ ἵᾶσαι
Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ
σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν
στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

“Ηπλωσεν ὁ Βελίαρ, πανταχοῦ τὰ
Θήρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο,
τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας
λαβόντες πυρὸς γάρ, πρὸς μονὰς
ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ
Θεούμενοι Ἀθλοφόροι, ἀλγεινῶν
κολάσεων, ὅλως οὐκ ἡσθάνεσθε,
ῶσπερ ἄλλου πάσχοντος, οὕτω
πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ποίοις ὅμμασι βλέψω, ὅμμα τὸ
ξηραῖνον πάσας ἀβύσσους, Υἱέ μου
σβεννύμενον, Σταυρῷ κρεμαμένου σου,
ἢ ἀγνὴ Παρθένος ἐβόα, Θρήνοις ἔαυτὴν
συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ ε' ᾿Ηχος βαρὺς Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ἐπαισέ με πονηρῷ, ὁ Βελίαρ ἔλκει, καὶ
τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος,
ἡμίθνητον ἔλιπεν, ἀλλ' αὐτὴ τῇ σῇ
χειρουργίᾳ, ἵασαί με ζώωσον Δέσποινα.

‘Η τῶν κατερραγμένων, ἀρραγὴς
ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἔγειρόν με
κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς
σαῖς μητρικαῖς ἰκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν
μου φώτισον δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου, Προφητῶν ὁ
σύλλογος ἐμυεῖτο· ὅρος γὰρ κατάσκιον,
ὅρος ἀλατόμητον, πῖον ὅρος
τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως
ἐτράνωσε.

**Κανὼν Σταυρώσιμος, Ὁδὴς' Ἡχος
Βαρὺς Ὁ Είρμος.**

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν
μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος
ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ¹
προσριπτούμενος, ώς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ
βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ
ἀνάγαγε.

Λυτρωτὴς ὃν μόνος, τίμημα τὸ σὸν
κατεβάλου, αἷμα τὸ σωτήριον, καὶ
ἡγοράσω τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς
Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι
προσῆξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ σου
Χριστέ μου τὸν τύραννον.

Ἀκρασίᾳ πάλαι, πτῶμα χαλεπὸν
κατηνέχθην, Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ²
ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα μὲ
ῆγειρε, καὶ τραυματισθεὶς ἐθελουσίως,
πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἴάσατο.

Μαρτυρικὰ.

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ
νυστάξαντες πᾶσαν, ὄρμὴν ἐκοιμίσατε

τῶν τυράννων, καὶ τὸν δικαίοις
ἀρμόζοντα ὑπνον, κοιμηθέντες
μακαρίως, ἄγρυπνοι τῶν πιστῶν
ἀπάντων πρεσβευταὶ γεγόνατε.

Ἐδρασμένοι πέτρᾳ, θείων τοῦ Χριστοῦ
θελημάτων, ἔχθροῦ ἀπερίτρεπτοι
μεθοδείαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε
Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες
ἔμφρόνως, καὶ πρός οὐρανὸν
πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκτεις, τὸν πρὸ τῶν
αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον
Θεοτόκε, νεοποιοῦντα Σταυρῷ τὸ
ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον
ἀμαρτίαις, τῇ του ἀρχεκάκου
συμβουλῇ Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὡδὴ
σ' Ἡχος βαρὺς Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.
Ιωνᾶς ἐτύπου, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος
Παρθένε, ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν
παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ¹
προσριπτούμενος· ὅθεν δυσωπῶ Ἀγνὴ²
θηρός με, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν
ἐξάρπασον.

Νυσταγμῷ κακίας, νῦν περισχεθεὶς
κατηνέχθην, εἰς ὑπνον Πανάμωμε
ἀμαρτίας, καὶ ἀπογνώσεως κλίνῃ

κατάκειμαι, ἀλλὰ τῇ ἀγρύπνῳ σου
πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον Ἀγνή καὶ
σῶσόν με.

Ἄπορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνου σε
δόξης, καθήμενον Κύριε ἐννοήσω·
ἀμαρτιῶν γὰρ περίκειμαι ἄβυσσον·
πέλαγος οὗν ἔχων εὔσπλαγχνίας, διὰ
τῆς τεκούσης σε κάμε ἐλέησον.

**Κανών α', Ὡδὴς', τοῦ ἀγίου Μάρτυρος
Ἡχος πλ. δ' Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ.**

Λεόντων μύλας σοφέ, τῶν ἀοράτων
συνέθλασας, καὶ βρῶμα τοῦ δυσμενοῦς,
τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα
ἔδειξας, καὶ τρυφῆς ἀἄλου, κοινωνοὺς
Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ὦραίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον
ποιούμενος, θεοῖς ἀψύχοις τοὺς πρίν,
ἀθλίως προσέχοντας, ἐνθέους ἀπέδειξας,
σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε
Καλλίστρατε.

Κυρίω τοὺς ἔαυτῶν, αύχένας κλίναντες
Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγήν, καὶ
θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ
τὴν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν
ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοκίον.

Άγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἀγία Μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξον,
ἴνα σε δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ο Είρμὸς.

«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν,
ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,
καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου».

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

“Ωσπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας
κόσμῳ, τάς ἀκτῖνας ἅπασι, τῶν σῶν
ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων
τοῖς κράζουσι· **Χαίροις Μαρτύρων, τὸ**
κλέος Καλλίστρατε.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητήν, καὶ μέγαν
στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ
μύστην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητὴν τοῦ
Ιησοῦ, ἃσμασιν ἐν πίστει συνελθόντες οἱ
πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν,
γεραιόροντες αὐτοῦ τὰ παλαιόσματα καὶ
τάς ἀριστείας, τοὺς πόνους, οὓς ὑπέστη
διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἴτούμενοι
τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, τῆς
ἀμείνονος ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἐνθα οἱ
χοροὶ εὔφραίνονται τῶν
κραζόντων· **Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος**
Καλλίστρατε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΚΖ' τοῦ μηνός, Σεπτεμβρίου Μνήμῃ
τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ ἀγίων μθ' Μαρτύρων.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχένα ξίφει,
Στρατῷ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.
Εἰς τοὺς ἀγίους μθ' Μάρτυρας

Δεκάς τετραπλῆ Μαρτύρων σὺν ἐννάδι,
 Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἄθλεῖ τιμίαν.
 Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Καλλίστρατος ἐνθεν
 ἀέρθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀγίας
 Μάρτυρος Ἐπιχάρεως.
 Στίχοι.**

Εὔτολμος Ἐπίχαρις ἦν πρὸς τὸ ξίφος,
 Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν θείαν χάριν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου
 γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος
 Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέος
 Ῥύακος.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων
 Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ
 Ζήνωνος.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἅγίων
 Μαρτύρων Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ
 Φουρτουνιανοῦ καὶ τῆς ἀγίας
 Μάρτυρος Γαϊανῆς.
 Στίχοι.**

Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,
 Ὡς ἂν φλογίνης ρόμφαιας νῶτα φύγης.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων
 δεκαπέντε Μαρτύρων, οἵτινες ἐν πλοίῳ**

έμβληθέντες τοῦ πλοίου
πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἀπεπνίγησαν.

Στίχοι.

Ο τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος,
Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Ἡ ἀγία Μάρτυς Ἀκυλῖνα, ράβδοις
συνθλασθεῖσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

΄Ωδὴ η’.

Στίχ. Αίνοῦμεν, εὔλογοῦμεν καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην,
καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὔλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὑμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ίδοù γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

‘Ο Εἱρμὸς.

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον
Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ “Υψιστος,
ἐκών κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος,
Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος
ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον
οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

«Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον Ἡχος β' Τοῖς
Μαθηταῖς.**

Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἅγιῳ
καθεῖλον, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν
τυράννων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν
ύποστάντες, πᾶσαν πεῖραν βασάνων, ὁ
πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος
ὄντως, ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν
συνάθλων, ὃν τὴν φωσφόρον, μνήμην
τελοῦντες εὔροιμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον Ἡχος β' Τοῖς Μαθηταῖς.

**Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ
χαρίτων, ὃν περ ἡμᾶς ἡξίωσας, Δέσποτα**

πανοικτίρμον, τὶς λόγος δύναται φράσαι;
 ρέυσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὲ τῆς
 κρείττονος, ἐπανήγαγες αὔθις,
 οὐσιωθείς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ
 Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλάνθρωπος,
 καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ
 πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
 Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
 αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
 καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
 εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
 καὶ ἐκτίσθησαν.

"Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
 οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
 καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
 καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
 αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα

καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ Θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι
μετὰ νεωτέρων, αἱνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἔξιμολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
“Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἱνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Θοσίων.

Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ¹
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἱνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

“Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
έλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αύτοῦ.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αύτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αύτοῦ.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αύτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκαστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
όψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Tὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Xριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους**

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἀγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτε
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῶ Άγίω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

Ἀπόστιχα Σταυρώσιμα, Ἡχος βαρὺς.
Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Δεσπότης ὅν φιλάνθρωπε Ζωοδότα,
έξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου, τὴν
οίκουμένην, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ηὔφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν. Εύφρανθείημεν, ἀνθ' ὅν ἡμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὅν εἴδομεν
κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν.

Ὄ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον,
σταυρουμένου σου ἐκουσίως, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν, Ἡχος βαρὺς.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οίκουμένης, οἱ
πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ
βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον,
Ἡχος βαρὺς.

**Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς
ἐώρακεν, ἡ Θεοτόκος θρηνολογοῦσα,
ὕμνει τὸ κράτος σου.**

**ε'Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Ὕψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγίων Ἡχος δ'.

Οι Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ
ῆχου δ'.**

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βιῶντες Σὺ
εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾧ ἀφλέκτως Μωσῆς,
κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος.

**(Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 3:8-21.

Ἄδελφοί, ἔμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων
 ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν
 ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ
 οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ
 ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ
 Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς
 καὶ ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,
 διὰ τῆς Ἔκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία
 τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἥν
 ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
 ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν
 προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς
 πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἴτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν
 ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἢτις
 ἔστι δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ
 γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ
 ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὄνομάζεται, ἵνα
 δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης
 αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
 Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ
 ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα

έξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς
άγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος
καὶ ὑψος· γνῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν
τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα
πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ
Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα
ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ, ὃν αἴτούμεθα
ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν
ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας
τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ'.
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν, ε' 33 – 39.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ
 Ἰησοῦ Φαρισαῖοι εἶπον αὐτῷ· Διατί οἱ
 μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ καὶ
 δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν
 Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ
 πίνουσιν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ
 δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ
 ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἔστι, ποιῆσαι
 νηστεῦειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ
 ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
 νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι
 Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἴματίου καινοῦ
 ἐπιβάλλει ἐπὶ ἴματιον παλαιόν· εἰ δὲ
 μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ
 οὐ συμφωνεῖ τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ
 καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς
 ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ρήξει ὁ
 οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς
 ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
 ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
 βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.
 καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὔθέως **Θέλει**
νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς χρηστότερός
ἔστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.
Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου

Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Αμήν.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Αμήν.

**ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
2023.**

ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΖ' Εβδομάδα (Β' ΛΟΥΚΑ).

Ὕχος βαρύς.

**Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦ ἡμῶν "Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ

ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
 ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
 τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
 εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
 ποίησον μεθ' ἡμῶν, καί τῶν
 συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεη
 σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.
"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Άντίφωνον Α'.

Στίχ. Ἀγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ
 Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου,
 ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωΐ τό ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. "Οτι εύθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καί
 οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αντιφωνον Β'.

**Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ,
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἢτις οὐ σαλευθησεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
Θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ
Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Δόξα. Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἴς ὧν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίᾳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Αντιφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐν ἔξιμολογησει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. "Οτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις
Θαυμαστός,..ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἅγιων Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἴσχυν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ιερού Ναοῦ ...

Κοντάκιον Ἡχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν

ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἵκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε,
 τῶν τιμώντων σε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὔτος, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν

τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
όσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

”Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

”**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμην.**
”**Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δύναμις.

”**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. ”Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΙΖ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 3:8-21.

Ἄδελφοί, ἔμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων
 ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν
 ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ διὰ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ
 οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ
 ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ
 Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς
 καὶ ταῖς ἔξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,
 διὰ τῆς Ἔκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία
 τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἥν
 ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
 ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν
 προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς
 πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἴτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν
 ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἢτις
 ἔστι δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ
 γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ
 ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὄνομάζεται, ἵνα
 δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης
 αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
 Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ
 ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα

έξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς
άγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος
καὶ ὑψος· γνῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν
τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα
πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ
Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα
ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ, ὃν αἴτούμεθα
ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν
ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν
τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας
τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων·
ἀμήν.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ'.
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν, ε' 33 – 39.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ
 Ἰησοῦ Φαρισαῖοι εἶπον αὐτῷ· Διατί οἱ
 μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ καὶ
 δεήσεις ποιοῦνται, ὥμοίως καὶ οἱ τῶν
 Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ
 πίνουσιν; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ
 δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ
 ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἔστι, ποιῆσαι
 νηστεῦειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ
 ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
 νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι
 Οὐδεὶς ἐπίβλημα ἴματίου καινοῦ
 ἐπιβάλλει ἐπὶ ἴματιον παλαιόν· εἰ δὲ
 μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ
 οὐ συμφωνεῖ τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ
 καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς
 ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ρήξει ὁ
 οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς
 ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
 ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς
 βλητέον καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.
 καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν εὔθέως **Θέλει**
νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς χρηστότερός
ἔστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς Ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
έλέησον.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
έλέησον.

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον.

Κύριε, ἔλέησον.

"Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ
άοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ύπέρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ύπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εύχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
 δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
 παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
 οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

**“Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

”Αγγελον είρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ είρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
είρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, είρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας

ήμιν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ήμιν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εῖ ὁ Θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ ἄγίου. Εὔδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 ἄγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,

εῦρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
δικαίας.

**Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εῖ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἄγαπήσωμεν ἄλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

➤ Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγιου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

- Όμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
άμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
➤ Ἀμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

"Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

"Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

"Ἄξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**"Άγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἄποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἄποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἔκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εύλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό' Εξαιρέτως.

**"Αξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ᾧν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

**Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθιτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν**

σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
 συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
 ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
 προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
 τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
 τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου

Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εύκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικήν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἱτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἔσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς

εύλογησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

**Χάριτί καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἀγια τοῖς Ἀγίοις.

**Εἰς ἄγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικόν.

**Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἄλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἄμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἄφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν**

ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ᾧ τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλεησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμήν.